

Arrest

nr. 280 334 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 1 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit het dorp Brdza in de regio Kareli. Sinds 1998 woont u in Tbilisi. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

In 2018 besloot u drie hectare grond met look te beplanten in de buurt van uw dorp. Om dit te financieren leende u 50000 lari van Z.A. (...) van een maandelijkse rente van 10%. Nadat u geplant had, daalde de prijs van look enorm. U besloot slechts een van de drie hectares te oogsten. Om het personeel te betalen moest u nog 20000 lari meer lenen. U moest maandelijks 7000 lari aan intrest betalen aan Z. (...). U kwam in moeilijkheden om te betalen en vroeg tijd om een oplossing te vinden. Z. (...) zei dat hij wel even zou wachten.

Eind oktober 2018 werd u aangesproken door een zekere B. (...). Hij stelde zich voor als een vriend van G. (...), de broer van Z.A. (...). Hij vroeg u om met hem mee te gaan, G. (...) wilde u spreken. U ging met hem mee naar de zee van Tbilisi, een kunstmatig meer in het district Sanzona. Daar werd u opgewacht door 20 man, onder wie I.N. (...). De mannen eisten volledige terugbetaling. U vroeg om meer tijd en om de intresten te laten zakken. U werd geslagen en met een pistool bedreigd. Vervolgens gingen jullie terug naar Tbilisi, naar M. (...), een man op leeftijd met autoriteit. Er werd op internet gezocht of u eigendommen had. Ze wilden meteen naar de notaris om het eigendom op hun naam te zetten. U kon hem ompraten en beloofde 14000 lari te lenen bij een vriend. Nadat u het geld betaalde lieten ze u even met rust.

Een tijdje later werd u opnieuw opgehaald door B. (...). Hij bracht u naar Sanzona waar G. (...) u opnieuw onder druk zette uw schulden te betalen. Een dag later kwam u G. (...) opnieuw tegen, hij bedreigde u met een mes. U besliste Georgië te verlaten omdat u geen geld had om uw schulden af te betalen.

Op 13 januari 2019 trok u naar Polen om te werken. U beschikte over een verblijfskaart en werkvergunning in Polen. U keerde twee keer terug naar Georgië, eerst voor drie of vier weken en daarna van maart 2021 tot juni 2021. Op 19 november verliet u Polen door gezondheidsproblemen, de volgende dag kwam u aan in België, waar u op 24 december 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort, Poolse verblijfskaart en foto's van uw huis in Zuid-Ossetië. B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden door uw schuldeisers (p.6).

Vooreerst blijkt uit uw relaas dat u de lening waardoor u in financiële problemen kwam vrijwillig en bewust afsloot. U stelde dat u Z. (...) kende als een deftige zakenman (p. 7). Hoewel u de overeengekomen interesten enerzijds als "boven alle regels en wetten" en onrealistisch bestempelde (p. 6), verklaarde u even later anderzijds dat u die 10% wel ok vond voor een korte periode (p.7). Er mag van uitgegaan worden dat u de lening afsloot aan voorwaarden waar u zelf mee akkoord ging en dat u zich bewust was van de risico's die een dergelijke investering met zich meebrengt en dat prijzen kunnen schommelen.

Eind oktober 2018 werd u geïntimideerd, geslagen en met dood bedreigd door G. (...), de broer van Z. (...). Hij eiste de volledige terugbetaling van. Nadat u van een vriend 14000 lari leende, kon u de mannen even afhouden (p.6). Een tijdje later werd u opnieuw onder druk gezet door G. (...), die u bedreigde met een mes (p.8).

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale

organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

U verklaart dat u vreesde dat bescherming zoeken bij de autoriteiten u uw leven zou kosten. Daarom besliste u niet naar de politie te gaan (p.8). De reden hiervoor is dat G. (...) gedekt zou worden door twee agenten, E.M. (...) en D.M. (...). M. (...) zou een hoge functie bij de politie-inspectie gehad hebben (p.6). Via een persoon uit de groep van G. (...), J. (...), zou u dit te weten gekomen zijn (p.8). Zelf haalt u geen persoonlijke, concrete ervaringen aan waaruit zou blijken dat G. (...) gedekt wordt door de politie. U baseert zich louter op de waarschuwing van J. (...), die er als handlangers van G. (...) belang bij had dat u zich niet tot de politie zou wenden. J. (...) kan dus niet betrouwbare bron beschouwd worden. Verder beweert u dat u ook geen klacht zou kunnen indienen bij andere agenten dan E.M. (...) en D.M. (...). Volgens u is het algemeen bekend dat als iemand gedekt wordt door een hoge functionaris bij de politie, geen enkele andere politieagent daartegenin kan gaan (p.8). Dit is een blote bewering en strijdig met de informatie waar hierboven naar verwezen wordt. U brengt te weinig concrete elementen aan om aannemelijk te maken dat G. (...) gedekt werd door de politie en u daarom geen beroep kon doen op bescherming van de Georgische autoriteiten.

Voorts moet erop gewezen worden dat u na uw vertrek naar Polen tweemaal terugkeerde naar Georgië, eerst voor drie of vier weken en daarna van maart 2021 tot juni 2021 (p.7). U verklaart dat u in maart 2021 terugkeerde om uw moeder te zien (p.9). De vaststelling dat u vrijwillig en op legale wijze met uw eigen paspoort terugkeerde naar Georgië relativeert in ernstige mate de vrees die u voorhoudt. Dergelijk gedrag is onverzoenbaar met uw voorgehouden vrees, namelijk vermoord te worden door uw schuldeisers. U bracht hier tegenin dat u stiekem terugkeerde en dat ze u niet konden vinden (p.9). Deze verklaring overtuigt niet. U verbleef immers drie maanden bij familie in uw eigen dorp (p.9). Eerst zei u daarover dat die mannen u daar niet konden vinden (p.7). Wanneer er u gevraagd werd of de schuldeisers u niet zouden zoeken bij uw eigen familie in uw eigen dorp, zei u dat u ze niet gezocht hadden omdat ze niet wisten dat u terug was uit het buitenland (p.9). U maakt niet aannemelijk dat u daadwerkelijk ondergedoken en onvindbaar was tijdens uw terugkeer naar Georgië in 2021. Het feit dat u gedurende drie maanden kon terugkeren naar Georgië zonder problemen relativeert de vrees die u voorhoudt.

Tenslotte beweert u met verschillende medische problemen te kampen, namelijk een zenuwontsteking, hepatitis c, een chronische ontsteking van de galblaas en vreselijke pijn aan uw linkerknie. Verder moet u nog gescreend worden voor hartaandoeningen omdat u problemen hebt met uw ademhaling. Ook verliest u soms het bewustzijn (p.5). U legt geen enkel document neer om het bestaan van deze aandoeningen te staven. Evenwel geeft u zelf aan uw medische problemen uw terugkeer naar Georgië niet zouden belemmeren (p.5). Voor de volledigheid dient te worden vastgesteld dat uw medische problemen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 483 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 484 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort staft uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet in vraag gesteld wordt door het CGVS. Uw Poolse verblijfskaart is vreemd aan uw verzoek. De foto's van een huis en de grens in Zuid-Ossetië staan los van de rest van uw relaas. Uit het louter bezitten van een ontoegankelijk huis in een conflictzone kan geen vrees in uw hoofde vastgesteld worden. Bovendien bewijzen deze foto's geenszins dat u eigenaar bent van het huis op de foto of dat het huis in kwestie in de conflictzone ligt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de “schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, van de schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van de beginselen van behoorlijk bestuur en de voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginselen, evenals van artikelen 3, 9 et 14 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.”

Verzoeker betoogt, inzake de aangevoerde vrees:

“Overwegende dat tegenpartij in de bestreden beschikking op geen enkele wijze de vrees van verzoekster betwist.

Dat zij geen tegenstrijdigheden in zijn verklaringen oproept.

Dat het enige element dat tegenpartij aanvoert om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker te rechtvaardigen, het feit is dat hij naar GEORGIE is teruggekeerd nadat hij legaal in POLEN was aangekomen om er te werken.

Dat er echter op aangewezen dient te worden dat verzoeker tijdens de hoorzitting in staat is geweest tegenpartij hierover een uiterst nauwkeurige en geloofwaardige uitleg te geven.

Dat hij verklaarde dat hij naar POLEN was vertrokken in de hoop daar gemakkelijker geld te kunnen verdienen en zijn schuld aan de maffia te kunnen aflossen.

Dat, wegens ernstige gezondheidsproblemen hij echter gedwongen werd zijn werk te beëindigen en aangezien hij geen persoonlijke bezittingen of documenten had meegenomen, hij geen andere keuze had dan terug te keren naar GEORGIE.

Dat hij echter ondergedoken leefde, zodat de maffia en zijn schuldeisers niet alleen niet zouden weten dat hij was teruggekeerd, maar ook dat zij, als zij het te weten zouden komen, hem niet zouden kunnen vinden.

Dat hij toen, zodra hij kon, onmiddellijk is gevlucht en GEORGIE heeft verlaten om in België een toevluchtsoord te vinden (CGVS 5-7).

Dat deze verklaringen duidelijk geloofwaardig lijken en kaderen in een context waarin tegenpartij geen melding heeft gemaakt van enige tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoeker, noch van enige onnauwkeurigheid.

Dat hij zich integendeel heeft ingespannen om uiterst precieze, duidelijke en gedetailleerde verklaringen af te leggen.

Dat dit element dus geen beletsel vormt om de vrees van verzoeker in twijfel te trekken en zijn geloofwaardigheid aantoont.

Dat, voor zover tegenpartij het tegendeel beweert, zij de in het middel beoogde beschikkingen dus schendt.”

Vervolgens doet verzoeker met betrekking tot de Georgische maffia gelden:

“Overwegende dat verzoeker heeft gewezen op de almacht van de Georgische maffia, die vertakkingen binnen de Staat zelf heeft, waardoor elke bescherming die de autoriteiten zouden kunnen bieden, ondoeltreffend wordt.”

Verzoeker citeert uit algemene landeninformatie en voert aan:

“Dat dit verslag alle vrees en beweringen van verzoeker met betrekking tot deze maffiaorganisaties volkomen bevestigt.

(...)

Dat een dergelijke betrokkenheid bij de autoriteiten, gekoppeld aan de hieronder besproken corruptie, aantoont hoe geloofwaardig zijn vrees is en hoe weinig hij door de nationale autoriteiten wordt beschermd.”

Vervolgens geeft verzoeker aan:

“Dat eraan herinnerd dient te worden dat verzoeker in zijn verklaringen aan tegenpartij de almacht van de maffia benadrukte en in het bijzonder de banden die deze onderhield met politieagenten, waarbij hij hen benoemde

(...)

Dat dit de geloofwaardigheid van zijn relaas aantoont.

Dat deze almacht zich vertaalt in geweld en doodsb bedreigingen tegen hem:

(...)

Dat ondanks deze verklaringen van verzoeker, tegenpartij er op geen enkele wijze melding van heeft gemaakt.

Dat zij de geloofwaardigheid van deze gewelddaden en bedreigingen echter niet in twijfel trekt, hetgeen aantoonde dat zij daadwerkelijk hebben plaatsgevonden.

Dat verzoeker zich daardoor kan beroepen op de bepalingen van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980, die zijn vrees bevestigen, maar ook de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst vergroten.

Dat echter weer vastgesteld dient te worden dat tegenpartij hieromtrent geen commentaar geeft.

Dat, voor zover tegenpartij het tegendeel beweert, zij de in het middel beoogde beschikkingen schendt."

Omtrent de bescherming door de autoriteiten in Georgië stelt verzoeker:

"Overwegende dat tegenpartij verklaart dat de Georgische autoriteiten in staat zijn verzoeker alle noodzakelijke bescherming te bieden.

Dat ook hier het CGVS alleen verwijst naar de wetteksten en naar de door de Staat aangegane verbintenissen.

Dat er geen analyse wordt gemaakt van de doeltreffendheid van deze wetten, een onderzoek dat des te relevanter blijkt na lezing van de informatie onder de eerste tak.

Dat de plicht tot behoorlijk bestuur, voorzorg en zorgvuldigheid echter wordt versterkt in het kader van de internationale bescherming van een lid van een minderheid."

Verzoeker wijst vervolgens op rechtspraak van het EHRM en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en op de inhoud van de zorgvuldigheidsplicht. Verder doet hij een uitgebreide uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie en rechtspraak van het EHRM, omtrent de situatie in Georgië, onder meer inzake het gewelddadige uiteendrijven van protesten door de politie, het viseren van de oppositie, de preciaire situatie voor minderheden, het gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid van rechters en de aanwezige corruptie (onder andere bij het openbaar ministerie en de politie) in Georgië.

Verder voert verzoeker aan:

"Zoals hierboven is opgemerkt, heeft verzoeker in zijn verklaringen tegenover tegenpartij de almacht van de maffia benadrukt en in het bijzonder de banden die deze onderhoudt met politieagenten, door hen maffia benadrukte en in het bijzonder de banden die deze onderhield met politieagenten, waarbij hij hen benoemde

(...)

Dat verzoeker vervolgens opnieuw heeft gewezen op de corruptie van de politie en het gebrek aan bescherming dat hij kon genieten, mede wegens zijn verblijf in OSSETIA

(...)

Dat de vrees van verzoeker voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 1951 derhalve gegrond is, of dat er op zijn minst gegronde redenen zijn om aan te nemen dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming."

Verzoeker gaat voorts in op zijn herkomst. Dienaangaande doet hij gelden:

"Overwegende dat deze Rechtsmacht tevens rekening zal moeten houden met het feit dat verzoeker een woning had in ZUID-OSSETIË, die verwoest werd.

Dat hij gedwongen is te leven in omstandigheden die niet in overeenstemming zijn met de menselijke waardigheid omdat hij geen hulp krijgt van de Georgische autoriteiten.

Dat hij het tijdens zijn verhoor door de tegenpartij kon verklaren

(...)

Dat, gezien hij van Georgische etnische afkomst is, hij evenmin kan terugkeren naar ZUID-OSSETIË, waar hij zou worden vervolgd, zoals blijkt uit het verslag van COI Focus:

(...)

Dat verzoeker in feite blijkt te worden gediscrimineerd door de autoriteiten wegens zijn herkomst, maar ook wegens de streek waaruit hij afkomstig is.

Dat tegenpartij zich in het kader van de bestreden beslissing echter niet over deze kwestie uitspreekt. Dat dit element op zich volstaat om de bestreden beslissing nietig te verklaren wegens motiveringsgebrek en bijgevolg wegens schending van de in het middel beoogde beschikkingen.

Dat, voor zover tegenpartij het tegendeel vaststelt, zij artikel 1, afdeling A, § 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, artikelen 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980, alsmede de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt.

Dat het dus op zijn minst noodzakelijk is, de beslissing van tegenpartij nietig te verklaren."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"- de bestreden beslissing te hervormen;

- en hem aldus rechtsreeks de status van vluchteling in de zin van het Verdrag van Geneve of de status van subsidiaire bescherming in de zin van het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 toe te kennen;

- ten uiterste subsidiaire titel, de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen voor verder onderzoek naar de daadwerkelijke bescherming van de Ossetische minderheid in Georgië, alsmede naar de omkering van de bewijslast in toepassing van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een arrest van het EHRM (bijlage 3) en algemene landeninformatie (bijlagen 4-12) bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker duidt op generlei wijze hoe artikel 9 van het EVRM, dat de vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst waarborgt, *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze bepaling niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker internationale bescherming behoeft voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Gelet op het voorgaande, en te meer nu verzoeker ook omtrent de aangevoerde schending van deze bepaling niet de minste verdere, concrete duiding verstrekt, wordt ook de schending van artikel 14 van het EVRM te dezen niet dienstig aangevoerd. Voornoemd artikel kan *in casu* geen toepassing vinden daar dit artikel, dat het genot van de in het EVRM bepaalde rechten verzekert zonder onderscheid op welke grond ook, slechts kan worden ingeroepen in samenhang met een ander in het EVRM neergelegd recht.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.6. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de

Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

"Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd."

3.7. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij er problemen zou hebben gekend met en zou riskeren te worden geviséerd en vervolgd door zijn schuldeiser Z. en diens entourage. Daarnaast wijst hij opnieuw op het gegeven dat zijn woning in Zuid-Ossetië werd verwoest/omheind en haalt hij aan dat hij in deze regio als etnisch Georgiër riskeert te worden vervolgd.

Dient vooreerst echter te worden vastgesteld dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden asielrelaas. Zo staat hij niet dat hij omwille van financiële problemen en het gegeven dat hij op de zwarte lijst van de banken stond geen reguliere lening kon aangaan. Evenmin toont hij aan dat hij daardoor een lening zou zijn aangegaan bij een zekere Z. Ook toont hij niet aan dat hij, om deze lening gedeeltelijk terug te betalen, een lening zou zijn aangegaan bij een vriend. Voorts toont hij niet aan dat hij deze som zou hebben gebruikt om reeds een aantal maanden interest af te lossen bij zijn schuldeisers. Ook voor de rest legt verzoeker niet het minste begin van bewijs neer ter staving van de door hem aangehaalde feiten en problemen.

Verder is de door verzoeker geschetste gang van zaken niet geloofwaardig. Aangezien verzoeker blijkens het voorgaande de mogelijkheid had om geld te lenen bij een vriend, kan namelijk niet worden ingezien waarom hij ervoor geopteerd zou hebben om tegen een woekertarief geld te lenen bij Z. om look te kunnen zaaien (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.5-6). Voorts is het niet aannemelijk dat verzoeker, hoewel hij het geleende geld diende terug te betalen, ervoor zou hebben geopteerd om slechts één hectare te oogsten van de drie hectaren look die hij had gezaaid (*ibid.*, p.5). Verzoeker zelf gaf immers aan dat look oogsten niet lang duurt (*ibid.*, p.7). Door de volledige drie hectaren te oogsten, had hij, ook indien de prijs voor look op dat moment gevoelig was gezakt, bovendien zijn schulden toch enigszins kunnen drukken. Eveneens is het totaal ongeloofwaardig dat verzoeker, die zoals reeds werd aangegeven ook de mogelijkheid had om te lenen bij een vriend van hem, nadat de lookprijs kelderde ervoor zou hebben geopteerd om nogmaals geld bij te lenen bij Z. en tegen een woekerinterest van 10%. Verzoeker gaf namelijk aan dat hij met deze interest eerder alleen maar akkoord ging op voorwaarde dat hij de look tegen een goede prijs kon verkopen, omdat look oogsten niet lang duurt en omdat het dus maar voor een korte periode was (*ibid.*, p.6-7). Daarenboven is het manifest onaannemelijk dat en kan niet worden ingezien waarom verzoeker, die op dat ogenblik een ander onderkomen had en een huis huurde in Tbilisi, in het kader van zijn problemen en wanneer hij aan de zee van Tbilisi ernstig zou zijn bedreigd en belaagd, zich zou hebben verzet tegen de overdracht van zijn eigendom. Zijn vervolgers wilden op dat ogenblik namelijk onmiddellijk naar de notaris gaan en verzoekers eigendom op hun naam laten zetten (*ibid.*, p.6). Op deze wijze had verzoeker aldus zijn schulden kunnen aflossen. Dat hij zulks niet deed, en dit ondanks dat hij met de dood werd bedreigd en ernstig werd belaagd, en dat hij er zelfs voor opteerde om zich nog verder in de schulden te werken door geld te lenen bij een vriend om een deel van zijn interest te kunnen aflossen, is niet aannemelijk.

Verzoeker legde over het incident bij de zee van Tbilisi verder incoherente verklaringen af. Wanneer hij over dit incident bij het CGVS initieel gedetailleerd verhaalde, maakte hij namelijk weliswaar melding van het gegeven dat hij aldaar onder druk werd gezet, doch uitte zich dit volgens zijn verklaringen slechts in het gegeven dat ze in zijn aanwezigheid bespraken wat ze met hem gingen doen (met name een kogel door zijn hoofd schieten) (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.6). Wanneer even later werd gevraagd of zijn schuldeisers ooit fysiek geweld gebruikten, beweerde verzoeker echter

dat zij hem bij het incident bij de zee van Tbilisi zouden hebben geslagen en dat zijn kleren gescheurd waren. Even later gaf hij daarenboven aan dat hij werd bedreigd met een zakmes en een pistool, waarbij er daadwerkelijk werd bedreigd om te schieten (*ibid.*, p.7-8). Gevraagd waarom hij zulks eerder niet aangaf, stelde hij dat hij eerder wel aangaf dat hij er onder druk werd gezet, dat hij zenuwachtig was en dat de *protection officer* hem wilde pakken. Zo verzoeker bij het incident bij de zee van Tbilisi werkelijk zou zijn geslagen, zo zijn kleren werkelijk werden gescheurd en zo hij fysiek werd bedreigd met zowel een mes als een pistool, kon, ook indien hij zenuwachtig was, echter weldegelijk worden verwacht dat hij deze gebeurtenissen eveneens spontaan en expliciet zou hebben aangehaald in het kader van zijn initiële, gedetailleerde uiteenzetting van dit incident. Dat hij zulks niet deed, duidt erop dat hij aan dit beweerde incident feiten en gebeurtenissen trachtte toe te voegen om het zwaarwichtiger te maken en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Dient bovendien te worden vastgesteld dat de ernst, de oprechtheid en de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende asielrelaas en problemen op fundamentele wijze worden ondergraven door zijn houding en gedragingen nadat deze problemen zouden zijn ontstaan en nadat het voormelde, ernstige incident zich zou hebben voorgedaan bij de zee van Tbilisi in 2018. Zo dient te worden opgemerkt dat verzoeker nadien jarenlang in Polen verbleef, dat hij er kon werken en dat hij aldaar zelfs nog beschikt over een verblijfskaart die geldig is tot 31 maart 2023. Desalniettemin liet verzoeker na om in dit land een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en dit naar eigen zeggen omdat de mensenrechten in België meer zouden worden gerespecteerd en omdat Polen “*geen land waar je asiel wilt*” zou betreffen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.5, 9). Verzoeker liet en laat echter na om deze blote en algemene beweringen nader uit te werken of te onderbouwen. Gezien Polen een lidstaat van de EU is, kunnen deze beweringen daarenboven bezwaarlijk ernstig worden genomen, kan worden aangenomen dat de mensenrechten aldaar worden gerespecteerd en kan eveneens worden aangenomen dat het recht op asiel aldaar is gegarandeerd. Hoe dan ook kon worden verwacht dat verzoeker, nadat deze in Polen toekwam en indien hij daadwerkelijk van mening was dat hij aldaar om één of andere reden geen verzoek om internationale bescherming kon of wilde indienen, dit land reeds veel eerder zou hebben verlaten om elders de nodige bescherming te verzoeken. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en jarenlang talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen in België, getuigt in het geheel niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging of nood aan bescherming in zijner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker liet gedurende deze periode van enkele jaren bovendien niet enkel na om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Polen of elders in de EU doch opteerde er daarenboven voor om verschillende keren vrijwillig terug te keren naar zijn land van herkomst. Daar zou hij bovendien een eerste keer enkele weken en een tweede keer enkele maanden zijn gebleven, en dit uiterekend in zijn eigen dorp en bij zijn eigen familie. Nochtans kan worden aangenomen dat dit de eerste plek zou zijn die zijn schuldeisers in het oog zouden houden, dat zijn schuldeisers hem aldaar het eerste zouden zoeken en dat zij hem aldaar gemakkelijk konden vinden. Zo verzoekers problemen strookten met de werkelijkheid, kon worden verwacht dat hij er alles aan zou hebben gedaan om niet terug te keren naar zijn land van herkomst. Dat hij zulks meermaals en vrijwillig deed, is manifest onverenigbaar met de door hem aangevoerde problemen, vrees en nood aan bescherming. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing dan ook geheel terecht gemotiveerd:

“Voorts moet erop gewezen worden dat u na uw vertrek naar Polen tweemaal terugkeerde naar Georgië, eerst voor drie of vier weken en daarna van maart 2021 tot juni 2021 (p.7). U verklaart dat u in maart 2021 terugkeerde om uw moeder te zien (p.9). De vaststelling dat u vrijwillig en op legale wijze met uw eigen paspoort terugkeerde naar Georgië relativeert in ernstige mate de vrees die u voorhoudt. Dergelijk gedrag is onverzoenbaar met uw voorgehouden vrees, namelijk vermoord te worden door uw schuldeisers. U bracht hier tegenin dat u stiekem terugkeerde en dat ze u niet konden vinden (p.9). Deze verklaring overtuigt niet. U verbleef immers drie maanden bij familie in uw eigen dorp (p.9). Eerst zei u daarover dat die mannen u daar niet konden vinden (p.7). Wanneer er u gevraagd werd of de schuldeisers u niet zouden zoeken bij uw eigen familie in uw eigen dorp, zei u dat u ze niet gezocht hadden omdat ze niet wisten dat u terug was uit het buitenland (p.9). U maakt niet aannemelijk dat u daadwerkelijk ondergedoken en onvindbaar was tijdens uw terugkeer naar Georgië in 2021. Het feit dat u gedurende drie maanden kon terugkeren naar Georgië zonder problemen relativeert de vrees die u voorhoudt.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat hij geen andere keuze had dan terugkeren naar Georgië ontbeert iedere ernst. Zo had hij op dat ogenblik en heeft hij nog steeds een geldig verblijfsdocument voor Polen. Hij had, zoals reeds hoger werd opgemerkt, bovendien ook eenvoudigweg kunnen opteren voor een verzoek om internationale bescherming in de EU in plaats van terug te keren naar Georgië. Dat verzoeker in Georgië ondergedoken zou hebben geleefd, kan daarenboven hoegenaamd niet overtuigen. In plaats van onder te duiken, ging hij er namelijk bij zijn familie in zijn eigen dorp wonen. Zoals reeds werd opgemerkt, kan worden aangenomen dat dit de eerste plek is die zijn schuldeisers in het oog zouden houden, waar zij hem zouden komen zoeken en waar zij hem konden vinden. Bovendien blijkt uit verzoekers paspoort dat dit paspoort in juli 2020 aan verzoeker werd uitgereikt door het Georgische ministerie van justitie (administratief dossier, map 'documenten'). Dat hij in deze maand zonder problemen een paspoort kon regelen en bekomen, duidt evenmin op een ondergedoken bestaan ten gevolge van ernstige problemen.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar het in het licht van de door verzoeker aangevoerde problemen, vrees en nood aan internationale bescherming in het geheel niet geloofwaardig is dat verzoekers meest naaste familieleden gewoon in Georgië bleven wonen, en dit kennelijk zonder aldaar ernstige problemen te ondervinden. Verzoekers moeder en één van verzoekers broers wonen nog in het dorp van verzoeker. Verzoekers andere broer woont nog in Tbilisi, alwaar verzoeker de voorbije decennia ook woonachtig was (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.13A, 17). Verzoeker gaf bovendien aan met zijn broers en hun kinderen nog in contact te staan en maakte in hoofde van zijn voormelde familieleden nergens melding van concrete en ernstige problemen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.4). Indien verzoeker werkelijk problemen kende en een vrees diende te koesteren ten aanzien van Z., een malafide zakenman/crimineel bij wie hij een grote schuld had, die hem ernstig bedreigde, die duidelijk beschikte over veel handlangers en die volgens verzoeker ook invloed had bij de politie, is het niet aannemelijk dat verzoekers meest naaste familieleden ervoor opteerden om eenvoudigweg op hun eigen adres te blijven wonen en zulks ook ongestoord konden en kunnen doen. Dat deze persoon, gelet op diens profiel en gelet op de door verzoeker aangevoerde feiten en voorgaanden, niet voor (ernstige) problemen zou zorgen voor verzoekers voormelde familieleden, is niet geloofwaardig.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het voorliggende beroep ruimschoots om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ten berde gebrachte asielmotieven, problemen met en vrees ten aanzien van Z. en diens entourage.

Zelfs indien er enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de door verzoeker aangevoerde asielmotieven, problemen en vrees, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoeker hoegenaamd niet aantoonde of aannemelijk maakt dat hij in dit kader en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen verstoken zou riskeren te blijven van de bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om

deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

U verklaart dat u vreesde dat bescherming zoeken bij de autoriteiten u uw leven zou kosten. Daarom besliste u niet naar de politie te gaan (p.8). De reden hiervoor is dat G. (...) gedekt zou worden door twee agenten, E.M. (...) en D.M. (...). M. (...) zou een hoge functie bij de politie-inspectie gehad hebben (p.6). Via een persoon uit de groep van G. (...), J. (...), zou u dit te weten gekomen zijn (p.8). Zelf haalt u geen persoonlijke, concrete ervaringen aan waaruit zou blijken dat G. (...) gedekt wordt door de politie. U baseert zich louter op de waarschuwing van J. (...), die er als handlanger van G. (...) belang bij had dat u zich niet tot de politie zou wenden. J. (...) kan dus niet betrouwbare bron beschouwd worden. Verder beweert u dat u ook geen klacht zou kunnen indienen bij andere agenten dan E.M. (...) en D.M. (...). Volgens u is het algemeen bekend dat als iemand gedekt wordt door een hoge functionaris bij de politie, geen enkele andere politieagent daartegenin kan gaan (p.8). Dit is een blote bewering en strijdig met de informatie waar hierboven naar verwezen wordt. U brengt te weinig concrete elementen aan om aannemelijk te maken dat G. (...) gedekt werd door de politie en u daarom geen beroep kon doen op bescherming van de Georgische autoriteiten."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Door eenvoudigweg zijn eerder afgelegde verklaringen omtrent de invloed van zijn schuldeiser (via diens broer G.) te herhalen, doet verzoeker namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande.

De door verzoeker aangehaalde en geciteerde landeninformatie ligt verder volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Dat er in Georgië nog een aantal problemen zijn met en dat er nog vooruitgang kan worden geboekt op het vlak van onder meer de bestrijding van corruptie en justitie, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Georgische autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele problemen met zijn schuldeisers toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege zijn nationale overheden.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoeker (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

In zoverre verzoeker daarnaast aanhaalt dat zijn woning in Zuid-Ossetië zou zijn verwoest/omheind, zulks tracht te staven aan de hand van enkele foto's en betoogt dat hij in Zuid-Ossetië zou riskeren te worden geïsoleerd of vervolgd omwille van zijn Georgische etnische aanhorigheid, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit de neergelegde foto's hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat het hierop afgebeelde gebouw daadwerkelijk aan verzoeker zou toebehoren. Ook blijkt hieruit niet dat het betreffende gebouw in Zuid-Ossetië zou staan. Voorts kan uit deze foto's niet worden afgeleid dat dit gebouw zou zijn verwoest of omheind. Evenmin blijkt hieruit dat dit gebouw daardoor niet (langer) toegankelijk zou zijn. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker de laatste twee decennia voor zijn vertrek uit zijn land van

herkomst verbleef in Tbilisi, en dit eerst tien jaren bij zijn broer en diens gezin die nog steeds in Tbilisi wonen en nadien nog eens negen jaren in een huurwoning (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Dat of waarom verzoeker bij een terugkeer niet zou kunnen terugkeren naar Tbilisi maar gedwongen zou zijn om terug te keren naar Zuid-Ossetië, kan dan ook hoegenaamd niet worden ingezien.

Bijkomend kan in dit kader overigens worden opgemerkt dat uit de door verzoeker aangehaalde en geciteerde informatie hoe dan ook niet blijkt dat verzoeker in Zuid-Ossetië en louter omwille van zijn Georgische etnie zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Het tegendeel kan daarenboven duidelijk worden afgeleid uit het feit dat zijn moeder en één van zijn broers aldaar nog wonen. Eveneens blijkt het tegendeel uit het gegeven dat verzoeker vanuit Polen twee keren vrijwillig naar deze regio terugkeerde, zulks ook probleemloos kon doen en aldaar maandenlang zonder noemenswaardige problemen kon blijven.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat de medische problemen die verzoeker eerder aanhaalde niet kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoeker. Inzake deze problemen, wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht aangegeven:

“Tenslotte beweert u met verschillende medische problemen te kampen, namelijk een zenuwontsteking, hepatitis c, een chronische ontsteking van de galblaas en vreselijke pijn aan uw linkerknie. Verder moet u nog gescreend worden voor hartaandoeningen omdat u problemen hebt met uw ademhaling. Ook verliest u soms het bewustzijn (p.5). U legt geen enkel document neer om het bestaan van deze aandoeningen te staven. Evenwel geeft u zelf aan uw medische problemen uw terugkeer naar Georgië niet zouden belemmeren (p.5).”

Nog daargelaten dat verzoeker zijn medische problemen tot op heden niet staft en dat verzoeker bovendien zelf expliciet aangaf dat deze medische problemen geen reden vormen waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Georgië, toont verzoeker daarenboven hoe dan ook niet aan dat zijn voorgehouden medische problemen en/of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou(den) houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat verzoeker zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

De overige, door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.9. Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers asielmotieven, met name de vaststelling dat deze asielmotieven iedere geloofwaardigheid ontberen en de vaststelling dat hij in het kader van zijn beweerde problemen in zijn eigen land hoe dan ook beschikt over de nodige beschermingsmogelijkheden en mogelijkheden tot genoegdoening, beroept verzoeker zich te dezen verder niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze “de beginselen van behoorlijk bestuur en de voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginselen” in casu en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT